

BIROUL DE INVESTIGAȚII NR. [2]:

Operațiunea Nor de furtună

Operațiunea Omul Negru

Operațiunea Apus de soare

Operațiunea Narcisa

Operațiunea Insula de vară

Operațiunea Vântul de nord

**Seria de cărți cu exerciții și activități
pentru detectivi:**

În căutarea căpitanului Krogh

În căutarea reginei junglei

În căutarea hoțului Hoțului

În căutarea misterului de la castel

BIROUL DE INVESTIGAȚII NR. [2]

**JØRN LIER HORST
HANS JØRGEN SANDNES**

**OPERAȚIUNEA
OMUL NEGRU**

BIROUL DE INVESTIGAȚII NR. [2]

Editia a II-a

Traducere din limba norvegiană de
Diana Polgar

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

HORST, JØRN LIER

Biroul de investigații nr. 2 : Operațiunea Omul Negru / Jørn Lier Horst,
Hans Jørgen Sandnes ; trad. din lb. norvegiană de Diana Polgar. - Ed. a 2-a. -
Pitești : Paralela 45, 2019
ISBN 978-973-47-2910-4
I. Sandnes, Hans Jørgen
II. Polgar, Diana (trad.)
821.113.5

Detektivbyrå nr. 2: Operasjon Mørkemann
Jørn Lier Horst, Hans Jørgen Sandnes

Copyright © Jørn Lier Horst 2013
Illustrations copyright © Hans Jørgen Sandnes 2013
Published by agreement with Salomonsson Agency

Copyright © Editura Paralela 45, 2019
Prezentă lucrare folosește denumiri ce constituie mărci înregistrate, iar conținutul
este protejat de legislația privind dreptul de proprietate intelectuală.
www.edituraparalela45.ro

Tipărit la **Radin print**, prin reprezentantul exclusiv
pentru România, Colours, www.4colours.ro

CUPRINS

1. Gropi	13
2. Stropi de sânge	19
3. Și mai multe gropi	27
4. Nomazii	32
5. La lumina lunii	42
6. Necunoscuta X	49
7. Coliba Muntelui	57
8. Osânditul	64
9. Hartă peste hartă	69
10. Două fire	73
11. Comoara	78
12. Urmărirea	82
13. Cacao cu frișcă	89
Postfața lui Opti	96

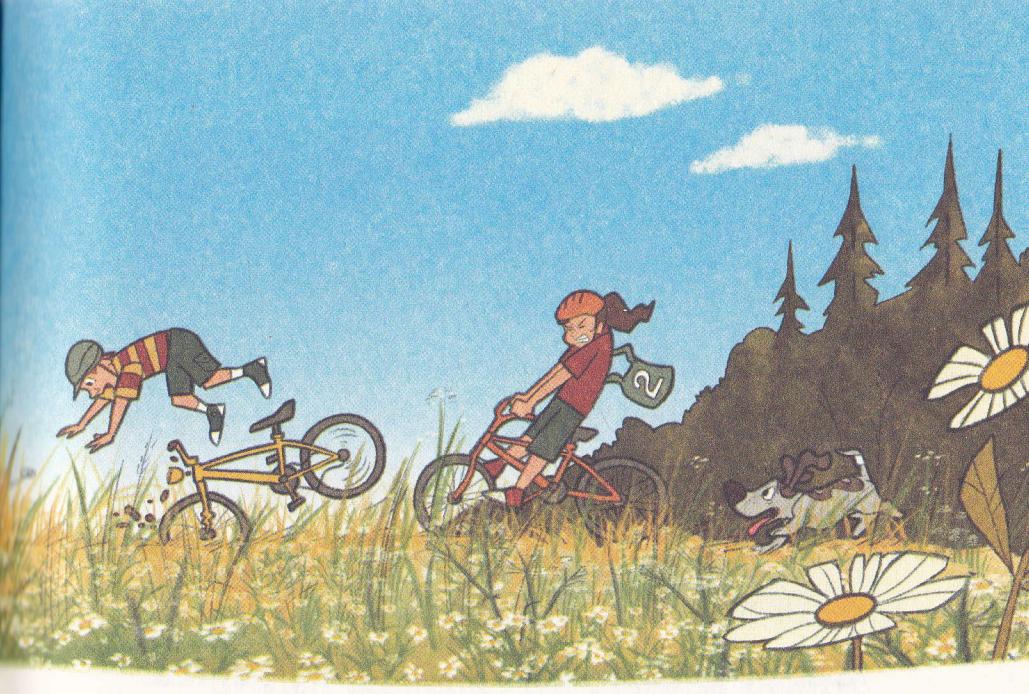
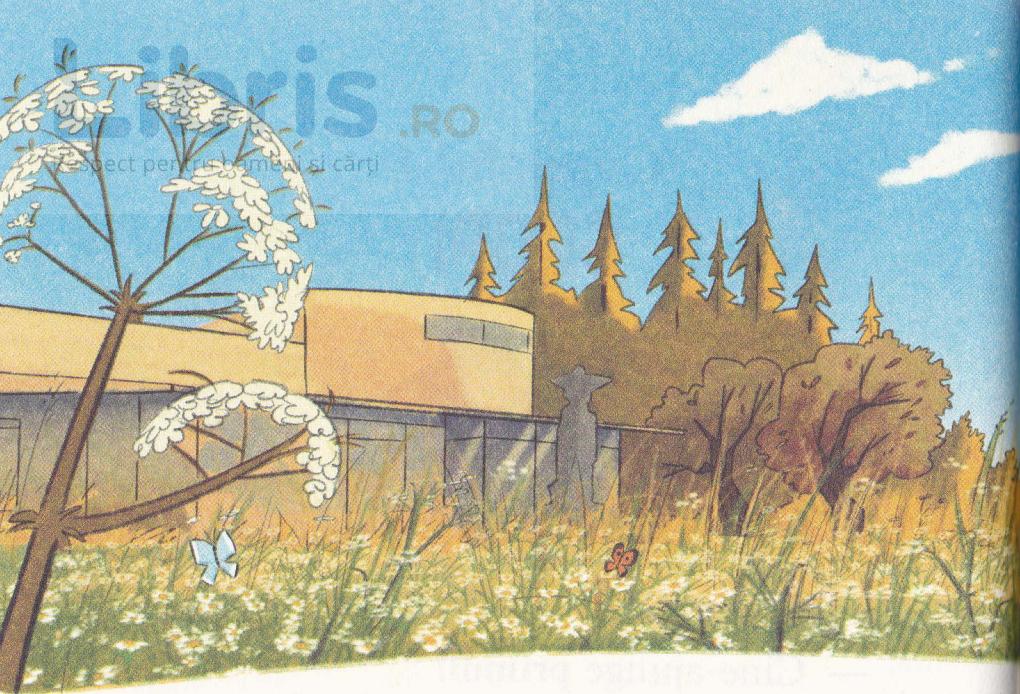
Capitolul 1 **GROPI**

— Cine-ajunge primul!

Oliver pedala cât de repede putea. Se ridică pe pedale și simți cum vântul îi face ochii să lăcrimeze. Pedala cot la cot cu Tiril pe cărarea cu pietriș. Câteva șuvițe din părul ei lung, de un șaten deschis, ieșiseră de sub cască și fluturau libere în aer, la spate. Opti îi urma învăluit de norul de praf care se ridica în urma lor.

Ieșiră de pe drum și intrară pe cărarea care traversa Câmpul Neted. Era puțin cam accidentată aşa că, pe la mijlocul

drumului, Tiril fu nevoită să frâneze, iar Oliver o depăși. Iarba se ridica înaltă de o parte și de alta a scurtăturii pe care o apucaseră. Trecuță glonț pe lângă pâlcuri de margarete și hasmațuchi, în timp ce parfumul amestecat al tuturor celorlalte flori le gâdila nările.

POC!

Dintr-o dată, Oliver zbură peste ghidon, pluti în aer și ateriză peste o grămadă de trifoi roșu. Tiril apucă să frâneze la

timp și să evite bicicleta lui Oliver, care rămăsese întinsă de-a latul cărării. Oliver se ridică. Îi curgea sânge din zgârieturile de pe brațe și dintr-un genunchi. Un fluture îi trecu pe deasupra capului. Roata din față a bicicletei luase forma cifrei opt.

— Ce s-a întâmplat? întrebă Tiril cu față roșie și cu broboane de sudoare pe frunte.

— Nu știu, răspunse Oliver dându-l deoparte pe Opti, care voia să-l lingă pe

față. Apoi se ridică în picioare și porni spre bicicletă.

Intrase direct într-o groapă mare. Cineva săpase o gaură chiar în mijlocul cărării. Era lată de aproape un metru și cam tot pe atât de adâncă. Pământul care fusese scos cu lopata rămăsese adunat într-un morman, alături.

Zărise groapa mult prea târziu pentru a mai putea face ceva s-o evite. Nu mai apucase nici măcar să frâneze sau s-o ocolească în vreun fel.

— Ce inconștienți, spuse Tiril împingând pământul înapoi în groapă cu piciorul.

— Mai e una, spuse Oliver arătând cu degetul înainte pe cărare. Și încă una.

Într-adevăr, erau trei gropi înșirate de-a lungul cărării. Opti sări spre cea mai apropiată și adulmecă în interior.

— Și aici! izbucni Tiril călcând printre florile de pe pajiste. Aici sunt și mai multe gropi.

În total erau șase gropi mari, săpate la distanță egală. Privite de sus, arătau ca șasele de pe un zar.

— Astea nu erau aici ieri, spuse Oliver. Mă întreb cine ar fi putut face aşa ceva.

Tiril se uită în jur. Dădu să deschidă gura să spună ceva, dar o închise la loc. La marginea pădurii, de cealaltă parte a pajistii, zări un bărbat îmbrăcat într-o

haină lungă, cu o pălărie mare, neagră, care-i umbrea fața.

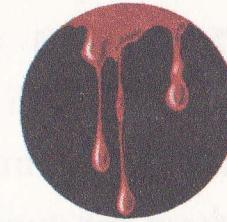
— Uite acolo, șopti ea arătând cu capul în direcția necunoscutului.

Oliver se ridică, dar într-o clipă bărbatul se întoarse brusc. Haina neagră i se roți în jurul trupului și omul se îndepărta printre copaci înalți, dispărând cu totul.

Capitolul 2

STROPI DE SÂNGE

Strada Brutăriei se afla pe partea de est a râului care împărtea Elvestadul în două. Nu era prea departe pentru a ajunge pe jos, dar lua timp și era obosit. Oliver fu nevoit să ridice roata strâmbă de la pământ, trăgând după el restul bicicletei. Când ajunseră acasă, soarele era deja la apus. Tiril deschise poarta grădinii și îi făcu loc să intre.

— O să am nevoie de-o roată nouă, oftă Oliver punând bicicleta jos și rezemând-o de peretele casei.

— O să ai nevoie de pansament, spuse Tiril coborând scările înspre pivniță.

Găsi trusa de prim ajutor în timp ce Oliver se așeză pe canapea.

— Trebuie să fie ilegal să sapi asemenea gropi, spuse el. Dacă punem mâna pe vinovat, o să-l fac să-mi cumpere o roată nouă.

Tiril îl privi lung.

— Vrei să spui c-am dat peste un caz nou? întrebă ea.

Oliver îi zâmbi și dădu aprobator din cap.

Putea foarte bine să pară un caz neînsemnat, dar era un caz pentru Biroul de Investigații Nr. 2.

Nu ajunseseră niciodată să găsească un nume adevărat pentru biroul lor de investigații, agățaseră doar o placă afară, pe care scria *Birou de Investigații*. Lângă plăcuță, se afla numărul casei, iar când unchiul Fred a venit odată în vizită, a

